

Hvorfor ...?

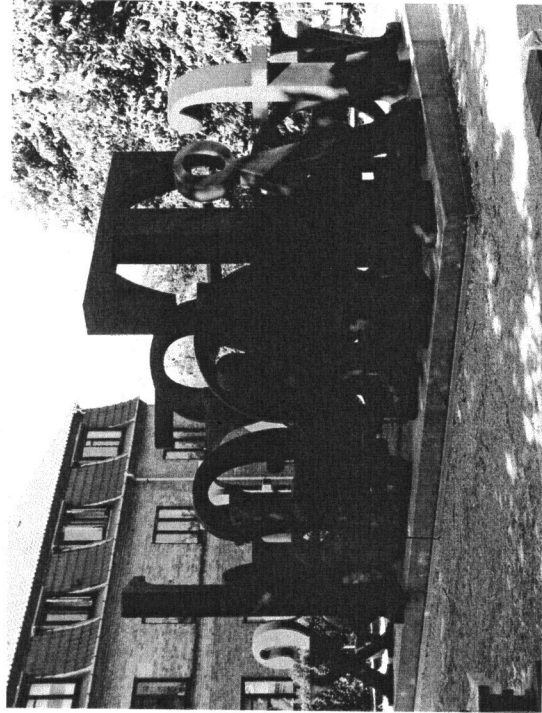
Hvorfor skal vi nu have en skulptur og en plads opkaldt efter "ham" når han skrev sådan om Vangede og vangedeborgerene?

Allan Andersen, formand for Vangede Bycentrum: Det skal vi, fordi det samler opmærksomhed om Vangede udover hele landet, og dermed bliver Vangede som handelstrøg kendt. Det trækker kunder til, og det fastholder Vangede som en landsby, hvor det hyggelige miljø giver flere muligheder for at stoppe op og få en sludder, da man i vores landsby altid støder på én, man kender, som man lige skal have udvekslet det sidste nye med. Alt sammen noget der er med til at sikre, at der også er

et handelsliv i fremtidens Vangede.

Allan Andersen, formand for Vangedes Venner: Det skal vi fordi Dan var en rigtig Vangede Ven, prøv bare at læse Vangede Billeder, hvor han skrev mange positive ting om Vangede. Selv efter han var flyttet til Vestebro, kom han tit til Vangede; ikke kun for at besøge familien, men fordi han holdt af landsbyen. Og da skulpturen er med til at bringe mere kultur til Vangede, er det endnu en anledning til at vi kan holde en fest i Vangede.

Allan Andersen, redaktør af Vangede Avis: Fordi pladsen og skulpturen er en hyldelse til sproget og til ytringsfriheden. Bogstaverne var ikke kun Dans værktøj, men er vores alle sammens værktøj til at kommunikere med hinanden, vi gør det i Vangede Avis og på Vangedes hjemmeside. I hverdagen tænker man ikke over, hvor meget man bruger alfabetet, men næ-

sten alt ville gå i stå uden vores alfabet. Så det alene burde fejres med en skulptur. Og så var Dan jo en fantastisk skribent, der lærte os en anden måde at bruge sproget på.

Allan Andersen, ganske almindelig borger i Vangede: For hver gang jeg læser Vangede Billeder bliver jeg overrasket over, at den faktisk er skrevet med en stor kærlighed til Vangede. Det er jo også fantastisk at når man en gang imellem bevæ-

ger sig udenfor Vangede, og taler med folk dér, så har de i kraft af den ene enkelte bog dannet sig et billede af vores by. Et billede som jeg er stolt af, for bogen beskriver netop en landsby, hvor man kender og holder af hinanden. Skulpturen ligner noget, der kan tale at blive brugt; jeg kan lige forstille mig, mange små Vangede-borgere, der får lært alfabetet på en håndgribelig måde ved at kravle rundt mellem bogstaverne.

